

HURRÁ, ÜNNEPELJÜNK!

Mint tudjuk, mindenoldalú vita folyt arról, hogyan ünnepeljük meg fényességes napunkat, március tizenötödikét. Az ügyben számtalan nézet elhangzott és valamennyi fél kinosan vigyázott arra, nehogy az övé bármiképpen is emlékeztessen akár-melyik másikéra.

Volt, aki együtt akart ünnepelni, volt aki külön. Volt, aki mindenképpen, volt, aki sehogyan. Volt, aki mindenképpen úgy, mintha semmiképpen, és volt, aki semmiképpen sem úgy, mintha mindenképpen. Volt, aki egyáltalán nem úgy, mintha mindenképpen, volt, aki mindenképpen úgy, mintha egyáltalán.

Abban nagyjából egyetértettek, hogy a Nemzeti Dalt el kell szavalni. Egyesek szerint a Nemzeti Múzeum, mások szerint a Munkásmozgalmi, megint mások szerint az Aquincumi Múzeum lépcsőjén. Az egyik fél alternatív javaslattal állt elő. Szavalja a Nemzeti Dalt Margaret Thatcher oroszul, vagy Mihail Gorbacsov angolul, mert ez nyitást jelent erre is, arra is. Volt, aki azt javasolta, hogy II. János Pál szavalja a Nemzeti Dalt, a világ valamennyi nyelvén, az orosz kivételével.

Az MSZMP mindenesetre kijelentette, hogy ő a maga részéről a megszokott, klasszikusan szociáldemokrata módján üli meg március tizenötödikét.

Az SZDP erre semmit sem szólt. Feltehetőleg elakadt a lélegzete.

Az egyik alternatív csoport bejelentette, hogy nyert egy bárányt a rejtvényűség pályázatán. Ennél fogva az ünneplés legjobb módja az lenne, ha valamennyi résztvevő szép sorban átugrálná a bárányt és közben ezt kiáltaná:

Woolmark. A javaslat eredeti és bizonyára szépen hozna a szervezet kasszájába. Minthogy ez a javaslat gazdaságilag is értelmes volt, elvetették.

Valaki azt tanácsolta, hogy az ünnep alkalmából Lamberg és Latour képmását hordozzák körül Budapest főbb útvonalain. Ezt két oldalról is leszavazták. Egyrészt azzal, hogy hagyjuk az ilyen személyi kultuszt, másrészt azzal, hogy

mellőzzük az ilyen zsidó dolgokat.

Volt, aki azt javasolta, hogy a nemzeti zászlót egy munkásör húzza fel, a másik fél egy apácát látott volna szívesebben. Egyik javaslat sem jutott többségre, aminthogy elvetették a munkásörnek öltözött apáca és az apácának öltözött munkásör alternatíváját is.

Végül mégis létrejött a nagy konszenzus.

Valamennyi fél megegyezett abban, hogy továbbra sem értenek egyet semmi-ben.

Ezt követően rögtön elkezdtek napjaink másik legégetőbb kérdésének a vitáját.

Hogy miképpen ne ünnepeljük meg március tizenhatodikát!

Peterdi Pál